

Протокол

№

гр. София, 21.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **892** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен, се явява лично доведен от органите на ГД „Охрана“.

СЪДЪТ РАЗРЕШАВА да бъдат свалени белезниците от краката на ищеца по време на съдебното заседание.

Не се явява пълномощникът на ищеца - адв. И. Ю. – САК, редовно уведомен в предходното съдебно заседание за датата и часа на съдебното заседание, на когото е връчен препис и от приложеното към делото заключение на КСПМПЕ.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА" – редовно уведомен, се представлява от ЮРК. Д., с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Е. М. М. – редовно уведомено, се явява лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р А. Т. М. – редовно уведомено, се явява лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. Ц. Й. – редовно уведомено се явява лично.

СГП – редовно призована, се представлява от ПРОКУРОР В..

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Да се даде ход на делото.

ИЩЕЦЪТ: Не възразявам делото да се гледа в отсъствието на адвоката ми. Той е ангажиран по друго дело. Сам ще се представявам по делото.

Съдът счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, с оглед и на изявлението на ищеца, че не държи на участието на упълномощения му процесуален представител - адв. Ю., който не е представил по делото информация за причината за невъзможността му да участва в днешното съдебно заседание.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на вещите лица:

Д. Ц. Й., на 52 години, българка, български гражданин, разведена, неосъждана, без дела и родство със страните.

Е. М. М., на 51 години, българка, български гражданин, разведена, неосъждана, без дела и родство със страните.

А. Т. М., на 63 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без дела и родство със страните.

Съдът разясни на вещите лица наказателната отговорност по чл. 291, ал. 1 НК.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА представеното по делото заключение на КСПМПЕ (комплексна съдебно психиатрична медицинска и психологическа експертиза) в срока по чл. 199 ГПК.

СТРАНИТЕ (поотделно): Запознати сме с постъпилото заключение. Не възразяваме да се изслуша заключението на вещите лица в днешното съдебно заседание.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на вещите лица.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА (поотделно): Обещаваме да дадем вярно и безпристрастно заключение. Поддържаме представеното заключение по делото.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси към вещите лица. Да се приеме заключението.

ЮРК. Д.: Аз имам няколко въпроса:

Как точно се установи влошаване на здравословното състояние на ищеца година след исковия период ? Как точно фактите, за които се претендира обезщетение с исковата претенция е повлияла на здравословното състояние на ищеца ?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.: Исковата претенция да е повлияла на здравословното състояние ?

ЮРК. Д.: А. да, говоря за това, за което има претенция господина...

ИЩЕЦЪТ (прекъсвайки юрк. Д.): Госпожо съдия, този въпрос е неотносим към това дело.

СЪДЪТ ПЕРИФРАЗИРА въпроса на юрк. Д..

НА ВЪПРОСА НА СЪДА Как експертите са установили, че здравословното състояние на ищеца било е такова каквото е отразено в заключението и към момента, за който се претендират вредите – за периода (декември 2021 г. – януари 2022 г.) ?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й. отговори така: Многократно експертната дейност е свързана с периоди, които са относими към минали моменти, а не са пряко свързани с момента на освидетелстването. Естествени средства при изготвяне на заключението са : проследяване на медицинската документация, съобщаване или наблюдаване на декларираните в предходен момент симптоми, които към настоящия момент вече са се развили. Обичайно, експертната дейност не е свързана, изключая бързите производства с освидетелстване към момента на самото регистрирано събитие, което е обект на изследването.

НА ВЪПРОС НА СЪДА: В обстоятелствената част на заключението описано ли е отразеното в медицинската документация здравословно състояние на ищеца към процесния период ?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й. отговори така: В медицинската документация, за нея може да се изкаже колегата М. – съдебният медик. Медицинската документация е относително оскъдна. Ние сме участвали като експерти и в други експертизи на ищеца и имаме наблюдения от състоянието му и за предходни периоди, като сме проследили динамиката по отношение на съобщавани от него в предходен момент симптоми и към настоящия момент на освидетелстване. Направено е, както виждате и от заключението, не само психиатрично, но и психологично изследване, за целите на настоящото заключение, като няма да коментирам колко време продължи изследването ни в рамките на помещението за работа с хора лишени от свобода и колко време отне след това за обобщаване на резултатите. Имаме резултат по отношение на динамиката, като ние не претендираме, напротив - уточняваме, че се касае за симптоми, а не за разгърнато и трайно разстройство, тоест, говорим за психосоматична картина, а не за заболяване. Нямаме разгърнато, трайно разстройство, а имаме само симптоматика, която във времето успоредно с възрастта и продължаването на живота при евентуално същия режим, може да продължи да се развива и до разгръщане на едно пълноценно разстройство, което ще изисква и съответното лечение. Към настоящия момент той приема само медикаменти, които са по-скоро със седативен ефект, прицелни за конкретната симптоматика, което е различно от лечението на едно разгърнато тежко депресивно разстройство. Не говорим за чиста идеална картина на тежко депресивно разстройство, F41.2.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Д. вещото лице Й. отговори така: В рамките на интервюто, което сме провели сме описали точно медикаментите, които приема и как ги приема, тоест, относително нередовно по отношение на психичното му здраве и при нужда. Вече по отношение на антидепресивната терапия колегата може да каже какви наблюдения има там, тъй като тя се е справила с другата част от задачите. По отношение на психичното си здраве той не провежда системно лечение, а приема медикаменти само при нужда, тоест, той е психично здрав, с разгръщащи се във времето спрямо предходни наши наблюдения симптоми на смесено тревожно депресивно разстройство, без да имаме пълна клинична картина на това разстройство. ЮРК. Д.: Би ли могло това депресивно разстройство да засегне лице, което е навън, не се намира в място за лишаване от свобода или то е характерно само за средата, в която са поставени лишените от свобода ?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.: Няма корелация между лишаване от свобода и развитието на тежкото депресивно разстройство. Няма такава корелация.

ЮРК. Д.: Нямам повече въпроси.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Факт е, че предиктивно, той със сигурност не е притежавал такива характеристики, но както знаем е бил в изолация около 8 (осем) години, което дава възможност да се развият и някои други характеристики. Като казвам изолация имам предвид относителната, без да коментирам условията, при които настанен и каквото ще да е, това състояние, което сме констатирани би могло да се развие и при всеки друг човек, не конкретно само при М., а при всеки друг човек. Развитието на това или друго разстройство зависи от факторите и средата.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.: Изследването показва, че относително добре се справя и компенсира депривацията, която е получена, все пак като резултат от този период на изолация.

НА ВЪПРОС НА СЪДА по отношение на провежданата терапия от ищеца, вещото лице М. отговори така: Запознах се с медицинския картон, от който е видно, че диагнозата „Артериална хипертония“ е поставена още през 2015 г. Двукратно са записани измерени стойности на кръвното налягане над нормалните граници, а именно: 160/90 и 150/90 и това, което е записано в експертизата много добре изразява моето заключение, което съм дал в медицинската част, че е възможно под стрес, да повишава стойностите на кръвното налягане, но е възможно и без стрес пак да се повишат.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към експертите.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Искам да добавя само, че у освидетелствания има очевиден дисонанс, който всички видяхме и в залата. Видимо на външно ниво, той не показва тези стресови състояния, но те съществуват в психиката му и наистина се проявяват тези симптоми. Наблюдавала съм го и в друго изследване, в което съм участвала преди една година със специалист кардиолог. Симптомите и профилът от личностовите му характеристики е абсолютно същият, тоест, при състояние на стрес, той наистина при него ескалират симптомите на психосоматичното разстройство, тоест, повишава се и артериалното налягане.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й.: Все пак има ресурси, с които успява да се справя и сам...

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М. (прекъсвайки вещото лице Й.): Да, той има ресурси, тъй като може да се яви включително и без адвокат, той разговаря адекватно, но той успява да се справи на едно рационално ниво, обаче вътрешно той преживява тези симптоми, но явно така си е изградил начин за справяне като не показва вътрешните си преживявания. Наистина има едно подобно разминаване. Може би то е резултат на средата, в която той съществува в последните години по този начин.

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Нямаме въпроси към вещите лица. Да се приеме заключението.

Съдът приключи разпита на вещите лица.

С оглед становищата на страните, съдът счита, че следва да бъде приобщено към останалите доказателства по делото и заключението на КСМППЕ, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на КСМППЕ изготвено от вещите лица Й., М. и М..
ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на всяко от вещите лица в размер на по 421.20 (четиристотин двадесет и един лева и двадесет стотинки) лева, платими от бюджета на съда, за което да се издадат РКО.

Издадоха се 3 бр. РКО.

ИЩЕЦЪТ: Моля да ми кажете предмета на делото, че съм го забравил.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на ищеца предмета на делото прочитайки исковата му претенция.

ИЩЕЦЪТ: Имам доказателствени искания, тъй като чух, че вещото лице, докторът каза, че в исковия период 2021 г. - 2022 г. имало обективни данни в медицинското ми досие, че кръвното ми е било 160/190, 160/100 и каквото каза, искам да задължите ГД „ИН4 да представят цялата медицинска информация за исковия период, защото на мен кръвното ми е било и 200/100 и това го е установявал лекаря в затвора.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на ищеца, че са изискани от ГД „ИН“ и са представени по делото всички документи, които са приложени в медицинската документация, оформена след настаняването му в затвора С..

ИЩЕЦЪТ: Искан да се разпита д-р Т., който ще установи какво ми е било състоянието, като той ме е преглеждал лично. Твърдя, че д-р Т. ме е лекувал. Знам, че съм имал кръвно 200/100, което не е отразено в медицинското ми досие.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на ищеца, че в заключението, което беше изслушано в днешното съдебно заседание е отразено заболяването му Артериална хипертония с първоначална дата на установяване 2015 г.

ИЩЕЦЪТ: Както и да е. То, това е нещо косвено. Да се приключи делото тогава.

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

С оглед становището от страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат други доказателствени искания, съдът счита, че следва да даде ход на устните състезания, предвид на което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ИЩЕЦЪТ: Правя искане да уважите предявеният от мен иск и да осъдите ответника ГД „ИН“ да ми плати обезщетение заради това, че по подадената от мен жалба, за извършени срещу мен престъпления от магистрати и съдии – 6 (шест) броя – които,

според твърденията ми са ме осъдили по непредявено обвинение, и противозаконно и произволно са ме лишили от свобода, за което съм уведомил ГД „ИН“, от ГД „ИН“ не си изпълняват задълженията, които възникват по силата на чл. 205, ал. 2 НПК. Тези задължения са - длъжностните лица да уведомят органите на досъдебното производство и Прокуратурата на Република България, когато разберат за извършено престъпление. В жалбата, която съм депозирал в ГД „ИН“ аз съм я депозирал тъй като срещу мен е било извършено престъпление, което е описано в жалбата.

Същевременно, ГД „ИН“ водят политика по унищожаването ми по абсолютно всякакви начини и един от тези начини е чрез бездействие, което е вид злоупотреба с право - нарочно да не изпратят жалбата, а да я оставят без каквото и да е движение, да не си изпълнят задълженията, които имат, злонамерено, защото там имат юристи. Ако въпросният, който ми отговаря, че няма да изпрати жалбата ми се беше консултирал с адвокатката на ГД „ИН“, тя поне в това е грамотна, щеше да му даде някакъв съвет. Значи, те си имат умишлено изградена стратегия за нарушаване на правата на човека Е. Д. М. - да не спазват законовите положения, които биха облекчили моето положение и да ми вредят като ми нарушават тия права – правата ми на лице, пострадало от престъпление. Затова, като европейски гражданин правя искане да ги осъдите и за нарушение на правата ми, възникнали от Директива 2012/29 на ЕС и ЕП и тая, същата Директива, ЕС и ЕП са я приели защото тя задължава държавите да подпомагат жертвите, пострадали от престъпления. Неуведомяването на Прокуратурата и на органите на досъдебното производство за извършеното срещу мен престъпление ми нарушава правото на ефикасно правно средство на защита, защото както беше заявено и в жалбата ми, аз съм противозаконно и произволно лишен от свобода по непредявени обвинения и стоя в затвора от 2020 г., все едно съм отвлечен от Ислямска държава и така се държат с мен служителите на ГД „ИН“.

При положение, че затворът е част от Министерство на правосъдното тия хора трябва да постъпват по законен начин, а те, в тоя затвор специално срещу мен, това им е тенденция в държанието - да ми вредят по всякакъв начин.

В резултат на неизпращането на жалбата ми до Прокуратурата аз съм подложен на психически тормоз, защото в собствените си очи осъзнавам, в съзнанието си къде се намирам, какви са тия хора и какво правят с мене и срещу мене. Значи, това е съзнателно и целенасочено неизпълнение на служебните им задължения на тия, въпросните служители, които са служители на ГД „ИН“ и които е трябвало да изпратят жалбата ми по компетентност.

Сега аз, ако погрешка съм изпратил жалба на вашия съд, вие автоматично ще я препратите на Прокуратурата, ако соча данни за някакви престъпления. Няма да я оставите да стои и да събира прах в деловодството и да не правите по нея нищо, защото от страна на другите държавни служители, където съм изпратил тази същата жалба, всички са изпратили въпросната жалба на Прокуратурата. В ГД „ИН“ нещата не стоят така. Те действат съзнателно и целенасочено против мен и моите интереси, тормозят ме, което аз осъзнавам, защото те нарушават чл. 1, чл. 17, чл. 18 и чл. 13 ЕКЗПЧ. Фактически, аз с тая жалба, тя представлява ефикасно правно средство за защита. Затова съм я изпратил навсякъде, защото, както твърдя и в жалбата, аз се жаля от определени магистрати, които са ме отвлекли, противозаконно са ме лишили от свобода по непредявени обвинения.

Друг е въпросът, че до тоя момент няма развитие по тая жалба. Ако аз съм заявил пред държавните органи неистина, тия хора най-малкото съм ги обидил или

наклеветил, или още по лошо – съм ги набедил в извършване на престъпление, което си е престъпление. Срещу мен обаче не са образувани нито НЧХД, нали, това е воля на тия, пострадалите лица, нито Прокуратурата се намесва, че аз соча, че съм отвлечен и противозаконно лишен от свобода от тия същите - 6 броя – поръчкови съдии, по поръчка на министър-председателя Б. Б., да ме осъдят за назидание.

Вие представяте ли си – аз съм осъден за деяния, за които не съм обвинен, за които не съм предаден на съд?! Ето тоя прокурор (ищецът поглежда прокурора В.), той е изготвил ОА по това дело, обаче накрая са ме осъдили за престъпления, за които не съм обвинен и не съм знаел, и сега се намирам в затвора заради такива престъпления, така както е описано в жалбата вътре. И ГД „ИН“ какво ми заявяват - жалбата остава без никакво движение.

В резултат на противоправните им бездействия са ми нанесени вреди и съм лишен от ефикасно правно средство за защита. Нарушени са ми правата по чл. 47 от Хартата на ЕС, по чл. 13 от ЕКЗПЧ, по чл. 2 от Международния пакт за граждански и политически права.

ГД „ИН“ са извършили закононарушения на забраната за злоупотреба с право, тъй като фактически, злоупотребяват с правото си, като тенденциозно не изпращат жалбата ми така, както е описано в чл. 205, ал. 2 НПК на компетентните органи.

Делото е елементарен правен казус, но от тази злоупотреба, от нарушението на чл. 205, ал. 2 НПК за мен възникват нарушения на оправданите ми правни очаквания - да се случи нещо по тая жалба. По жалбата не се е случило нищо и отгоре на всичкото ми се демонстрира, че закона, чл. 20 от Хартата на ЕС, че всички лица са равни пред закона, не важи по отношение на мен. Защо ако всички лица са равни пред закона, ако някой друг подаде жалба, те веднага ще я изпратят на Прокуратурата, а в моя случай не я изпращат на Прокуратурата. Затова е доказано по безспорен начин, че има такава жалба, тя е адресирана до ГД „ИН“ и служителите на ГД „ИН“ не са си изпълнили задълженията по Директива 2012/29, чл. 1 от нея и по чл. 205, ал. 2 от НПК вр. чл. 1 от НПК и са прикрили по тая начин, и са осуетили развитието на тая жалба, защото по жалбата не се е случило нищо. Поне щеше да има някакво произнасяне, ако беше постъпила в Прокуратурата.

Искам съдът да уважи исковата ми претенция така, както е предявена. Доказано е от разпита на въпросните три вещи лица, че за мен са настъпили неблагоприятни вредни последици, които касаят здравословното ми състояние в тоя, исковия период, от поведението на тия хора, защото това нещо ме засяга фундаментално – било като гражданин, като европейски гражданин. Това е гавра както с правата ми, с които съм наясно, така и с правосъдието и представлява отказ от добросъвестно изпълнение на задълженията, които са им вменени по закон - по чл. 205, ал. 2 от НПК. Излиза, че чл. 205, ал. 2 от НПК не важи за ГД „ИН“, а при положение, че той важи за ГД „ИН“ и за абсолютно всички хора от тая страна.

ЮРК. Д.: Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана. От събраните по делото доказателства, както и от представената КСПМПЕ не се установиха незаконосъобразни действия или бездействия от администрацията на ГД „ИН“. Претендирам присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

ИЩЕЦЪТ (реплика): Правя искане да не уважавате това шаблонно изявление, защото то, фактически е, как да ви кажа, бланкетно, някакво клише и противоречи на здравия разум, не се смеете, по чл. 205, ал. 2 от НПК. С., че се сблъсквам с такива хора, но аз смятам на госпожата да й заведе дело за това нейно изявление. Не може, при положение, че това е депозирано, че тя има преписи от въпросната жалба, да казва, че не е доказано деянието. Искам да обърна внимание, че по линията на защита никъде по света не се допуска да се извършва, правото на защита да се осъществява със злоупотреба с право, е превратност, така че да приемете нейните шаблонни, бланкетни твърдения за злоупотреба с право и заобикаляне на закона, е недопустимо. Тя, отгоре на всичкото, е държавен служител, така че не й прави чест на въпросната госпожа да се изказва така, по тоя начин, защото това е кощунство по отношение на самата същност на правото и на правосъдието в страната, но с нея ще се разберем в СРС по друг повод. То на мен ми омръзна от всичките тия хора, казвам го честно.

Госпожо съдия, правя молба да ми пратите препис от експертизата и препис от протокола, за добавка и допълнение към протокола.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите жалбата без уважение като недоказана. В случая считам, че от събраните по делото доказателства, както и от изслушаната в днешното съдебно заседание експертиза, става ясно, че едно от заболяванията, а именно: Артериална хипертония е с давност от 2015 г. като в медицинския картон е отбелязано през 2018 г., тоест, възникнало е преди подаване на исковата молба, поради което считам, че исковата претенция в тази ѝ част е неоснователна.

ИЩЕЦЪТ (реплика): На прокурора му убягва предметът на делото. Предметът на делото не е , че аз страдам от хипертония от 2021 г. до 2022 г., а предметът на делото е дали е доказано, че аз съм изпратил жалба в ГД „ИН“, която не е изпратена по компетентност на Прокуратурата, съгласно чл. 205, ал. 2 от НПК, затова ще моля да оставите твърдението на господин В. без уважение, тъй като от въпросната експертиза се доказва, че от 2021 г. до 2022 г. има надграждане в негативна посока на здравословното ми състояние, вследствие претърпените от мен психически тормоз и стрес от противоправното поведение на служителите на „ГД „ИН“, които не са изпратили жалбата ми по компетентност на Прокуратурата и фактически те позволяват да бъдат подложен на тоя стрес.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК след обсъждане на приложените по делото доказателства!

Преписи от експертизата и от съдебния протокол да се изпратят на ищеца чрез началника на затвора – С..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:44 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: